

РЕШЕНИЕ

№ 6488

гр. София, 30.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Вladoва

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **7459** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Славина Вladoва, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1
от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба Г. Ж. К. от [населено място] срещу съдебно
решение № 92 от 23.05.2012г. по нахд № 10370/2011г., постановено от СРС, НК, 101
състав, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 20859 от
21.03.2011г. на Д. Д., Началник „АНД” отдел „Пътна полиция” към СДВР, в частта, с
която е наложено административно наказание глоба в размер 100 лв. на основание чл.
179 ал. 2 във връзка с чл. 179 ал. 1 т. 5 пред. 5 от ЗДвП за извършено нарушение на чл.
6 т. 1 от ЗДвП на Г. Ж. К. от [населено място].

В жалбата си жалбоподателката твърди, че решението е постановено в противоречие
със закона. Твърди, че СРС е постановил оспореното решение в противоречие със
събраните по делото доказателства. Твърди, че не е доказано по безспорен начин, че
той е извършил вмененото му нарушение. Твърди и допуснати съществени нарушения
на съдопроизводствените правила, а именно, че на са събрани всички относими към
спора доказателства, както и не са обсъдени всички релевантни факти. Иска
оспореното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което се отменя
НП, алтернативно – да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът по касация, редовно призован, не изпраща представител и не изразява

становище по жалбата.

Представителят на СГП прокурор Балев изразява становище, че жалбата е неоснователна, а първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че по делото безспорно е установено, че на 17.02.2011г. около 13,40 часа жалбоподателят е управлявал лек автомобил марка „О.“ модел „О.“ с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място] по ул. „13 март“ с посока на движение от [улица]и на кръстовището на ул. „6 – ти септември“ поради неспазване на знак Б – 1 („Пропусни движещите се по пътя с предимство“) реализира ПТП с лек автомобил марка „Ф.“ с ДК [рег.номер на МПС] . За да стигне до този извод СРС е събрал всички относими към спора доказателства писмени и гласни, а именно разпита на свидетелите Б. – актосъставител, С. – свидетел посочен от жалбоподателя и Ж. – другия участник в ПТП. Приел е, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно е доказано вмененото на наказаното лице нарушение. Приел е, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, като е отговорил на всички наведени в жалбата възражения в тази връзка много подробно.

Настоящият състав намира така постановеното решение за законосъобразно, поради следващите съображения.

На първо място неоснователно е възражението на касатора, че при съставяне на АУАН и НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, както и твърдението, че неправилно СРС е приел, че не са налице такива. В тази връзка настоящият състав намира, че СРС е изложил подробни доводи относно всички наведени възражения по отношение на допуснати такива нарушения, които настоящата инстанция споделя напълно и намира, че не е необходимо да ги преповтаря. Настоящият състав също намира, че не са налице твърдяните в жалбата съществени нарушения на административно производствените правила. Напротив и АУАН и НП отговарят напълно на изискванията на закона – съответно чл. 42 и 57 от ЗАНН. Неоснователно е и възражението за допуснато нарушение на чл. 40 от АПК, тъй като нормата на чл. 40 ал. 3 от ЗАНН дава възможност за съставяне на АУАН в присъствието на други двама свидетели, като свидетелите по съставянето на АУАН са различни от свидетелите на нарушението.

На следващо място настоящият състав намира за неоснователно възражението за недоказаност на вмененото на касатора нарушение. Това е така, тъй като видно от всички събрани по делото доказателства писмени и гласни по безспорен начин се установява, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, като в тази връзка настоящият състав споделя напълно доводите изложени в решението на СРС, които няма да преповтаря. Намира, че нарушението е доказано и поради това, че от съставените от участниците в ПТП скици, е видно, че именно жалбоподателят не е спазил правилата за движение и знак Б – 1 и е не е пропуснал движещия се по пътя с предимство автомобил на другия участник в ПТП. От двете скици е видно, че жалбоподателят е ударил другия автомобил в двете странични врати в дясно, а неговия автомобил е ударен отпред и отляво, което спорен настоящия състав

потвърждава това, че жалбоподателят не е спазил установеното предимство и е реализирал ПТП.

Намира за необходимо да отбележи, че е неоснователно възражението за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, а именно, че съдът не е обсъдил всестранно всички събрани по делото доказателства. Правилно СРС не е кредитирал показанията на свидетеля С., тъй като същите противоречат както на показанията на другите разпитани свидетели, така и на събраните писмени доказателства и основно противоречат на скицата за ПТП съставена от самия жалбоподателя. Видно от скицата ПТП е настъпило преди светофара на ул. „6 – ти септември” с [улица]. Видно от скицата съставен от жалбоподателя той е нарисувал собствения си автомобил на излизане от ул. „13 март”, като ПТП настъпва преди колата на жалбоподателя да е достигнала до светофара. От показанията на свидетеля С. пък е видно, че същият в противоречие с всички събрани доказателства – писмени и гласни – твърди, че жалбоподателят е бил спрял на светофара, когато го е ударила другата кола, а това противоречи и със скицата съставена от жалбоподателя. В тази връзка законосъобразно СРС не е кредитирал показанията на свидетеля С..

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че по делото безспорно е доказано вмененото на наказаното лице нарушение, за което законосъобразно е наложено наказанието по чл. 179 ал. 2 във връзка с ал. 1 т. 5 от ЗДвП.

Във връзка с изложеното, дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята съдебното решение от 23.05.2012г. на СРС, НК, 101 състав по нахд № 10370/2011г. за законосъобразно, постановено при правилното приложение на закона и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 92 от 23.05.2012г. по нахд № 10370/2011г., постановено от СРС, НК, 101 състав, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 20859 от 21.03.2011г. на Д. Д., Началник „АНД” отдел „Пътна полиция” към СДВР, в частта, с която е наложено административно наказание глоба в размер 100 лв. на основание чл. 179 ал. 2 във връзка с чл. 179 ал. 1 т. 5 пред. 5 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 6 т. 1 от ЗДвП на Г. Ж. К. от [населено място].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: